

ประเทศไทย

"การเซ็นเซอร์และการจ้องจําในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์"

รายงานการบิดเบือนการใช้ข้อหาตีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในประเทศไทย

เมื่อเผชิญหน้ากับการใช้มาตรการกลั่นกรองข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น ในนามของการปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ พร้อมกับการบิดเบือนการใช้กฎหมายในคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ผู้สื่อข่าวไร้พรมแดน (Reporters Without Borders) ซึ่งเป็นองค์กรนานาชาติในการปกป้องเสรีภาพสื่อมวลชน เชื่อว่ามีความต้องการเร่งด่วนเพื่อรณรงค์เรื่องเสรีภาพการแสดงออกอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

หนึ่งในภารกิจเร่งด่วนของรัฐบาลใหม่ นับแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2551 คือการควบคุมอินเทอร์เน็ต เป็นเวลาเพียงหนึ่งเดือนเศษหลังจากมีการแต่งตั้ง ร.ต. หญิง วรรณรักษ์ สุวรรณฉวี ให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศคนใหม่ ปรากฏว่ามีเว็บไซต์เกือบ 4,000 แห่งถูกปิดกั้น ด้วยเหตุผลว่ามี "เนื้อหาจําจ้วงต่อสถาบันพระมหากษัตริย์" รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกล่าวว่าความเห็นและบทความลักษณะหมิ่นเหม่นี้ถูกโพสต์ลงในเว็บไซต์จำนวน 10,000 แห่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ตัดสินใจใช้เงินราว 80 ล้านบาท เพื่อติดตั้งระบบคัดกรองข้อมูลอินเทอร์เน็ต หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ 'วอร์รูม' ขึ้นภายในราชอาณาจักร

ข้อกล่าวหาต่อพลเรือนหลายครั้งไม่สามารถให้เหตุผลได้ ข้อหาตีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพถูกใช้ได้ง่ายมาก และพลเมืองคนใดก็ได้สามารถกล่าวหาบุคคลอื่นที่เขาสงสัยว่าได้กระทำความผิดตามข้อหานี้ คนไทยบางคนถูกจําคุกได้ง่ายๆ เพียงเพราะการให้ความเห็น (สุวิชา ท้าค้อ) หรือกรณีการเป็นผู้เขียนหนังสือวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล (ใจ 'ใจลัส' อึ้งภากรณ์) กฎหมายนี้ถูกปลุกปั่นโดยผู้นำทั้งฝ่าย 'เสื้อแดง' และฝ่าย 'เสื้อเหลือง' เพื่อให้เสียงฝ่ายตรงข้ามเงียบลง อาทิเช่น ปัญญาชนสยาม สุลักษณ์ ศิวรักษ์ หรืออดีตรัฐมนตรีสมัยรัฐบาลทักษิณ นายจักรภพ เพ็ญแข เป็นต้น แต่กฎหมายนี้ก็ถูกบังคับใช้กับชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินไทยด้วย เช่นชะตากรรมของนักเขียนชาวออสเตรเลีย นายแฮร์รี นิโคไลดส์ ซึ่งถูกตัดสินให้จําคุก 3 ปี เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2552 และผู้สื่อข่าวบีบีซี นายโจนาธาน เฮด ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในกรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพสามคดี โดย พ.ต.ท. วัฒนศักดิ์ มุ่งกิจการดี

จากข้อมูลที่ถูกรวบรวมโดยองค์กร ดูเหมือนว่าการปฏิรูปกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพสามารถทำได้จากพระราชสำนักเท่านั้น ฌอง ฟรังซัวส์ จูเลียร์ด (Jean-François Julliard) เลขาธิการทั่วไปขององค์กรผู้สื่อข่าวไร้พรมแดน จึงได้เขียนจดหมายโดยตรงไปถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อขอพระราชทานทางออกสำหรับวิกฤติการณ์ที่กำลังคุกคามเสรีภาพการแสดงความคิดเห็น ในพระราชอาณาจักร

ในจดหมายที่ส่งถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในท้ายของรายงาน ณอง ฟรังซัวส์ จูเลียร์ด ได้เขียนว่า "การใช้ข้อหา กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในพระปรมาภิไธยของพระองค์ นอกจากเป็นการทำลายภาพลักษณ์ราชอาณาจักรของ พระองค์อย่างร้ายแรงแล้ว ยังเป็นการคุกคามต่อเสรีภาพการสื่อสารที่ราษฎรของท่านได้รับ การตรวจสอบของตำรวจต่อ "คดี หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ" ที่พวกเราได้สืบทราบมา เป็นไปอย่างกว้างขวางนับตั้งแต่รัฐบาลใหม่ถือกำเนิดขึ้น โดยส่วนใหญ่ได้ กระทำต่อความเห็นที่แสดงออกมากกว่าหนึ่งปีที่ผ่านมา ความกระตือรือร้นอย่างมากเช่นนี้สร้างความกังวลให้กับเรา ต่อชะตา กรรมที่คนเหล่านั้นได้รับ พวกเขาเป็นเพียงผู้ซึ่งแสดงความคิดเห็นในมุมมองส่วนตัว การกล่าวหาซึ่งกระทำได้ไม่ยากต่อ พลเมืองชาวไทยและชาวต่างชาติที่ได้อาศัยอยู่ในพระราชอาณาจักรเป็นที่น่ากังวลใจ ความคลุมเครือของเจ้าหน้าที่ตำรวจและ กระบวนการยุติธรรมที่อยู่โดยรอบเรื่องนี้ยิ่งทำให้เกิดความกำกวมมากขึ้น

"พวกเราขอถวายฎีกาต่อพระองค์ เพื่อขอให้พระองค์ได้ใช้พระราชอำนาจ ในการยกเลิกข้อกล่าวหาต่อ โจนาธาน เฮด, ไจ 'ไจลส์' อิงภากรณ์, สุลักษณ์ ศิวรักษ์, จักรภพ เพ็ญแข, สุวิชา ท่าก่อ, โชติศักดิ์ อ่อนสูง และ จิตรา คชเดช และเราขอถวาย ฎีกาเพื่อขอพระราชทานอภัยโทษต่อแฮร์รี นิโคไลดส์" เขากล่าวเพิ่มเติม

ประเทศไทยถูกมองว่าเป็นแม่แบบแห่งเสรีภาพของสื่อมวลชนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สื่อมวลชนมีเสรีภาพ และมี ความแตกต่างหลากหลาย แต่นักข่าวต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า : พวกเขาต้องใช้การเซ็นเซอร์ตัวเอง เมื่อมีสิ่งใดก็ตามมา กระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

เพื่อเป็นทางออกต่อสถานการณ์เช่นนี้ ผู้สื่อข่าวไร้พรมแดนขอเรียกร้องให้มีการปฏิรูปกฎหมายการหมิ่นพระบรมเด ชานุภาพ ไม่เพียงแต่มีการใช้กระบวนการเซ็นเซอร์อินเทอร์เน็ต การกระทำผิดตามข้อหาขังนำไปสู่การจำคุกผู้คนราว 100 คน รายงานฉบับนี้แสดงโฉมหน้าและประวัติของบุคคลทั้งหก ผู้ซึ่งเป็นเหยื่อต่อการสอบสวนตามกฎหมายในข้อหาหมิ่นพระบรมเด ชานุภาพ ซึ่งได้ถูกตราขึ้นว่า "ผู้ใด หมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือ แสดงความอาฆาตมาดร้าย พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัช ทายาท หรือ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ สามปีถึงสิบห้าปี" (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร) องค์การสิทธิมนุษยชนสากลได้เผยแพร่รายงานในปี พ.ศ. 2542 กล่าวว่า ครั้ง สุดท้ายที่กฎหมายฉบับนี้ถูกบังคับใช้สามารถนับย้อนหลังกลับไปเมื่อปี พ.ศ. 2534! นับจากนั้นมา เมื่อวันเวลาเช่นนั้นผ่านพ้น ไปโดยปราศจากรัฐบาลผสม พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) เพิ่มความพยายามของพวกตนขึ้นเป็นสองเท่าใน การเสียบเสี้ยววิพากษ์วิจารณ์ลง ทั้งหมดเป็นไปได้เพราะนามของพระมหากษัตริย์